KORKU

magazin

GECELERI OKUMAYINIZ

KORKU'NUN KORKUSUZ OKUYUCULARI, BU SAYIDA SİZLERE HİKÂYELERİNİ DEHŞETLE İZLEDİĞİNİZİ TAHMİN ETTİĞİMİZ
KURT ADAM
LAR DAN SÖZ EDECEĞİZ. LYCONTROPIA HASTALIĞINA YAKALANANLARIN AY IŞIĞINDA KURT ŞEKLİNE GİRDİKLERİ İNANCI ÇOK ESKİDİR...
ORTA ÇAĞLARDA YAŞAYAN İNSANLARIN İNANCINA GÖRE ŞEYTANIN KENDİSİ BAZI İNSANLARA KURT DERİSİNDEN YAPILMA KEMERLER VERİYORDU... BU KEMERİ TAKANLAR DERHAL KURT HALİNE GELİP YAKINLARINA SALDIRIYORLARDI...
ESKİ ROMALILAR İSE KURT ADAM'IN KENDİ DERİSİNİ TERS YÜZ EDİP ÇEVİREBİLEN BİRİSİ OLDUĞUNA İNANIYORLARDI... BU YÜZDEN ROMALI'LAR KURT ADAM OLMASINDAN ŞÜPHE ETTİKLERİ İNSANLARIN DERİSİNİ YÜZERLERDİ...
BİR KURT ADAM'IN İÇTİĞİ SUDAN İÇENLERİN KURT ADAM ŞEKLİNE GİRDİKLERİ HER ZAMAN SÖYLENİR. BİR ÇOK AVCININ SUSAYIP BİR GÖL KENARINDAN SU İÇTİKTEN SONRA KIVRANARAK KURT HALİNE GELDİĞİ ÇOK GÖRÜLMÜŞ OLAYLARDANDIR...
BİTTİ

SEVGİLİ KORKU OKUYUCULARI, İZİNİ KAYBETMEK İÇİN DAĞ YOLLARINDAN BAŞKA BİR MEMLEKETE GEÇMEK İSTEYEN BİRİNİN İÇİNE DÜŞTÜĞÜ KORKUNÇ AİLEYİ TANIYACAKSINIZ...

KUYUDAKİ ESRAR

FRENİN KORKUNÇ GICIRTISINDAN SONRA ORTALIĞI BİR SESSİZLİK KAPLAMIŞTI. YAĞMURUN PATIRTISI BİLE DİNMİŞTİ.. ARABANIN İÇİNDE TED WHITE YARI BAYGIN HALDE DİREKSİYONUN ÜZERİNE YIĞILMIŞTI...
PARALAR... PATRON BUGÜN HESAPLARI KONTROL EDECEK.. BENİM ALDIĞIMI ANLIYACAK!
KAFASININ İÇİNDEN GEÇEN DÜŞÜNCELERİN ARASINDA İKİ TANE KISKAÇ GİBİ KOLUN KENDİSİNİ KALDIRIP TAŞIDIĞINI HAYAL MAYAL HATIRLIYORDU..
POLİS BENİ ARIYORDUR. KAÇMAM GEREK. HUDUDU BİR GEÇEBİLSEM. BAŞIM... BAŞIM... KAZAN GİBİ...
SARSINTIDAN VE SALLANTIDAN BİR YERE TAŞINMAKTA OLDUĞUNU ANLAMAĞA BAŞLAMIŞTI.. AMA NEREYE, VE KİM TARAFINDAN ?.. ŞUURU DAHA TAM OLARAK BU SORULARIN CEVABINI BULAMIYORDU...
KENDİNE GELMEYE BAŞLADI!
AĞIR OL BAKALIM YABANCI, GEÇİRDİĞİN KAZA SENİ EPEY SARSTI. İYİ Kİ KARDEŞİM SENİ BULUP BURAYA GETİRDİ...
BEN NEREDEYİM? EN YAKIN ŞEHİR NEREDE?
BİZ ONU BİLEMEYİZ. ÇÜNKÜ HEP ŞEHİRDEN UZAK YAŞADIK...

BABAMIZ BİZE HER ZAMAN DİĞER İNSANLARA BENZEMEDİĞİMİZİ SÖYLERDİ. BURADA KENDİ BAŞIMIZA HERKESTEN UZAK YAŞADIK. ESKİDEN AİLE BÜYÜKTÜ ŞİMDİ SADECE ÜÇÜMÜZ KALDIK. BEN KARDEŞİM VE ....
AAAEEEEEEEEEEH!
O!.....
NEDİR O? IŞIKLARI YAKIN!
YAVAŞ OL BAKALIM! YABANCI. BURADA IŞIK YOK. BİZİM İHTİYACIMIZ DA YOK BUNA!
BİZ KÖRÜZ. AMA DİĞER DUYULARIMIZ GAYET İYİ ÇALIŞIR. YABANCI!
BU KORKUNÇ ÇIĞLIK DA NE?
ONUN SESİ! KUYUDAKİ KIZ KARDEŞİMİZİN!
BABAM ONUN ÇOK GÜZEL AMA ÇOK TEHLİKELİ OLDUĞUNU SÖYLEDİ. İNSANLARI ÇILGINA ÇEVİRİP MAHVEDİYORMUŞ!
BENİMLE GEL YABANCI! SANA UYUYABİLECEĞİN BİR YER HAZIRLIYAYIM!
HAYIR! İSTEMEM. GİTSEM DAHA İYİ OLACAK!
SAÇMALAMA CANIM, BURADA EN YAKIN KASABADAN BİLE YÜZLERCE MİL UZAĞIZ. BU DAĞLAR İSE VAHŞİ HAYVANLARLA DOLU. BURADA KALSAN DAHA İYİ OLUR.

DIŞARDA YAĞMUR GENE BAŞLAMIŞTI.. SAĞANAK HALİNDE BOŞANAN DAMLALAR ONA BU GECEYİ BURADA GEÇİRMESİ GEREKTİĞİNİ HATIRLATMAK İSTİYOR GİBİYDİ...
BUNLARDA İRSİ BİR HASTALIK OLSA GEREK. BÜTÜN BİR SOYUN BÖYLE OLDUĞUNU DÜŞÜNMEK...
ÖF!. NE PİS KOKU!
BURASI YEĞENİMİZ JED'İN ODASIYDI. HASTALANIP ÖLDÜ.. ŞİMDİ ODASINI HAVALANDIRIYORUZ!
NE CEHENNEME DÜŞTÜM BÖYLE ? BUNLAR BU KADAR KORKUNÇ OLDUKTAN SONRA KİMBİLİR SAKLADIKLARI ŞEY NASILDIR ?
YORGUNLUĞUN KOKUSUNU YENMİŞ VE TED HAFİF UYKUYA DALMIŞTI...
O SES.. O GENE BAĞIRIYOR...
EEEE-YAAAH!
TED'İN SİNİRLERİ DAHA FAZLA DAYANAMADI. ÇARBABUK GİYİNİP KAPIYA SEĞİRTTİ...
ARTIK DAHA FAZLA TAHAMMÜL EDEMİYECEĞİM... EYVAH! MERDİVENLERDE BİRİSİ VAR!
OĞLAN.. ELİNDE TEPSİ İLE NEREYE GİDİYOR ACABA ? ÇİĞ ETE BENZEYEN BİR ŞEY VAR TEPSİDE!

ONU TAKİP EDECEĞİM. HERHALDE BENİ ÇIKIŞ KAPISINA GÖTÜRÜR...
TED, KARANLIĞIN İÇİNDE DIŞARIDA ÇAKAN ŞİMŞEKLERİN IŞIĞINDAN FAYDALANARAK YÜRÜYORDU...
ALLAH BU EVİN DE, BU KARANLIĞINDA BELASINI VERSİN! BURASI KİLER GALİBA...
ELİNDEKİ ETLERİ DELİKTEN İÇERİYE ATIYOR. BAHSETTİKLERİ KUYU BU OLSA GEREK! ÇIĞLIKLARDA BURADAN GELİYOR. O ÇUKURDAKİ ŞEYİN YEMEK SAATİ OLMALI!..
ONA YEMEĞİ VERDİN Mİ JEF?
EVET MAV, DUR! BİRİSİNİN NEFES ALDIĞINI DUYDUM.. YABANCI.. BURAYA İNMİŞ!..

YAKALA ONU OĞUL! AYAK SESLERİ KUYUYA DOĞRU GİDİYOR!
DUYUYORUM. YAKALARIM BEN ONU!
HAYIR!
TED'İN İÇİNDEN BİR SES ONA KAÇMASINI SÖYLERKEN, HAKİM OLAMADIĞI HİSLERİ ONU KUYUNUN KARANLIK AĞZINA DOĞRU ÇEKİYORDU...
KUYUDA NE OLDUĞUNU ÖĞRENMELİYİM.
NE YAPIYORSUN YABANCI? SAKIN O KUYUNUN İÇİNE BAKMA GERİ ÇEKİL, SENİ DE MAHVEDECEKTİR.
AMAN ALLAHIM!...
Devamı gelecek sayıda

KARANLIKLAR PRENSİ
DRAKULA

YAZAN: Bram Stoker

ÖZET

Jonathan Harker, Münih'ten Bistritz'e gelir. Orada herkes Jonathan'ı gitmek istediği yere gitmekten vazgeçirmeğe çalışır. Ama o kimseyi dinlemez ve kendisini çağıran Kont Drakula'nın şatosuna ulaşır. Kont onu ilgi ve samimiyetle karşılar... Hizmet eder. Fakat Jonathan Drakula'nın bütün iyi davranışlarına rağmen kısa zamanda onun soluk yüzünün, sivri diş ve uzun tırnaklarının neler gizlediğini anlar.

Drakula, Jonathan'ı pusuya düşürmüş ve şatosuna hapsetmiştir.. Harker onun elinden kurtulamayacağını görür.

xxxxx

Konttan ayrılıp doğru odama gittim. Bir müddet sonra, dışarıda hiçbir ses duyamayınca, odamdan çıkıp güneye doğru bakan merdivenleri buldum. Bu hapis olduğum yerde gece havası bile olsa bir temiz nefes almak istiyordum. Bu gece yaşanılan, hayatın sinirlerim üzerinde olan tesirlerini yavaş yavaş hissetmekteyim. Kendi gölgemden korkup, her an kabuslar görüyorum. Bu lanetli yerde korkularımın yersiz olduğunu da zannetmiyorum. Mehtabın solgun ışığı ile aydınlanan topraklara şafak sökene kadar uzun uzun baktım. Karşımda uzanan vadi ve tek tük ufak tepenin mehtap ışığındaki güzelliği beni biraz ferahlatmıştı. Uzun zamandan beri ilk defa rahat bir nefes aldım. Pencereden aşağıya bakarken alt kattaki camların birinde bir karaltı görür gibi oldum. Karaltı şatonun sol kesiminde tahminime göre Kontun oturmakta olduğu odaların birinin penceresindeydi. Görünmemeye çalışarak dikkatle bakmaya başladım.

Gördüğüm şey kontun pencereden dışarıya bakan kafasıydı. Yüzünü görmediğim halde adamı boynundan ve kollarının hareketlerinden tanımıştım. Her zaman korku ve şüphe içinde izlediğim o korkunç elleri tanımamama imkân yoktu. Hapsolan bir adamı en ufak bir olay dahi ilgilendirdiği için Kontu pencerede gördüğüm an bayağı sevinmiştim. Ama bu sevinç yerini az sonra müthiş bir korkuya bıraktı. Kontun bütün gövdesi pencereden dışarıya çıkmış ve kertenkeleyi andıracak bir şekilde, şatonun duvarlarından aşağıya kaymaya başlamıştı. Önce gözlerime inanamadım. Ay ışığının yorgun gözlerime oyun oynadığını sanıyordum. Ama bakmaya devam ettikçe gördüklerimin bir hayal olmayıp gerçek olduğuna inandım. Ayakları ve uzun parmaklarıyla taşların üzerindeki en ufak çıkıntılara tutunan kont bir yılan gibi duvardan aşağıya kayıyordu. Bu ne biçim adamdı? Veya adam olarak gözükmeye çalışan bir mahlûk. Bu esrarengiz yerin içinde anlatamıyacağım bir korkunun esiri olduğumu hissetmekteyim. Çok korkuyorum Ve benim için hiçbir kaçış yolu yok.

15 Mayıs- Bir kez daha kontun kertenkele gibi duvardan aşağıya kayarak gidişine şahit oldum. Hep sol tarafa doğru ilerliyerek bir pencere veya delikten içeri girip kayboldu.. Ben bakmakta olduğum pencereden aşağıya eğilip daha fazla birşeyler görmeye çalıştım ama boşuna. Kont bir insan gözünün görebileceğinden çok daha uzun bir mesafe kat etmişti. Kontun şatoyu terk ettiğini düşünerek ben de şimdiye kadar cesaret edemediğim bir şekilde binanın içinde yeni keşifler yapmaya çıktım. Odamda duran lâmbayı alarak bütün kapıları denedim. Hepsi kilitliydiler. Taş merdivenlerden aşağıya inerek, eve ilk geldiğim vakit girdiğim holü buldum. Ağır kapının sürgülerini açıp, zincirleri çözebildim, ama kapı kilitliydi. Anahtarda her halde kontun odasındaydı. Bütün diğer koridorlara açılan kapıları da teker teker kontrol ettim. En nihayet bir merdivenin sonunda kilitliymiş gibi duran ama biraz zorladığım takdirde açılabilecek bir kapı buldum. Kapının önüne bir takım eşyalar yığılmış olduğu için açılmadığını zannediyordum. Bir daha elime bu kadar iyi bir fırsat geçeceğini zannetmediğim için olanca gücümle kapıya yüklendim. Bulunduğum yer benim oturmakta olduğum odalara nazaran şatonun daha sağında ve bir kat aşağıda bulunmaktaydı. Bu oda şatonun diğer odalarıyla kıyasla daha iyi döşenmiş olduğu için eski günlerde burda kadınların, oturduğunu tahmin ettim.

Çıplak pencerelerden içeriye girerek odayı dolduran ay ışığı, elimdeki lâmbanın ışığını körletiyordu.... Kontun varlığından, nefret etmeğe, başladığım kendi odalarımdan sonra bu yeni oda, bana büyük bir iç rahatlığı vermişti...

Devamı gelecek sayıda

AFRİKANIN BALTA GİRMEMİŞ ORMANLARINDA GONTEKVA OLARAK TANINAN BİR VADİ VARDIR. BEN JULYUS, BU VADİYİ GEZERKEN SİZİN REHBERİNİZ OLACAĞIM!
KORKUNÇ BÜYÜ
FRANK FRAZETTA
AFRİKA'DA GONTEKVA VADİSİNDE YERLİLERİN İŞLERİYLE UĞRAŞAN BEYAZLARIN BÜROSUNDA..
SİZİ ÇAĞIRMAMIN SEBEBİNİ ŞİMDİ DAHA İYİ ANLAMIŞSINIZDIR.
AVCILIK TECRÜBELERİNİZ VE CESARETİNİZLE BU İŞİN ASLINI ÖĞRENEBİLECEK TEK İNSAN SİZSİNİZ. EĞER BU İŞİ BAŞARABİLİRSENİZ ADAMLARIM SİZE DAİMA MİNNETTAR KALACAKLARDIR.

ÖNCE ŞU MESELENİN ASLINI BİR ÖĞRENELİM. SENİN ADAMLARIN GECELERİ KÖYDE DOLAŞAN BU HAYVAN'IN KÖYE ADINI VEREN EFSANELEŞMİŞ CANAVAR GONTEKVA OLDUĞUNA İNANIYORLAR. ONLARIN BÖYLE BİR İNANCA VARMALARINA SEBEP NEDİR SENCE.
VADİNİN İLERİ GELEN KİŞİLERİ ESKİ EFSANELERE İNANMIYORLAR AMA CAHİL HALK ARASINDA HALÂ CANAVARLARA VE ŞEYTANLARA İNANANLAR VAR. BU VADİDE KORKUNÇ BİR CANAVARIN VARLIĞINI ZAMAN ZAMAN ORTAYA KOYDUĞU HERKES TARAFINDAN BİLİNİYOR.
"BU HAYVANIN ECDADLARIMIZ TARAFINDAN GÖRÜLEN CANAVAR OLDUĞUNA HEPİMİZ EMİNİZ. BU KORKUNÇ CANAVAR KÖYÜN İLK KURULDUĞU GÜNDENBERİ GÖRÜLEN HAYVANDIR..."
"BU CANAVARA BENZEYEN BAŞKA HİÇ BİR HAYVANA RASTLANMAMIŞTIR... TEK BAŞINA YAŞAYAN ÖLÜMSÜZ BİR YARATIKTIR..."
AMA, GENE DE BU HAYVANIN HİÇ BİR İNSANI ÖLDÜRMEDİĞİNİ SÖYLEDİĞİNE GÖRE ADAMLARININ NEDEN KORKTUĞUNU ANLIYAMADIM.
EFSANEYE GÖRE BU HAYVANA YAKLAŞAN İNSANLAR BAZI GARİP VE KORKUNÇ İLLETLERE YAKALANIRLAR. GÜNDÜZLERİ BU HAYVAN BİZİM ARAMIZDA DOLAŞAN BİR İNSANDIR. GECELERİ İSE KORKUNÇ CANAVAR GONTEKVA'NIN ŞEKLİNİ ALIR. YERLİLER GONTEKVA'NIN KURT ADAM OLDUĞUNA İNANIYORLAR!

PEKALÂ. BEN BU HAYVANLARI YAKALIYACAĞIM AMA, BUNU SADECE YERLİLERİ KORKULARINDAN KURTARMAK İÇİN YAPACAK DEĞİLİM. BANA VERECEĞİNİZ PARANIN YARISINI PEŞİN, VE DE YAKALADIĞIM HAYVANIN POSTUNU İSTERİM. EĞER EMSALİ BULUNMAYAN BİR YARATIKSA POSTU EPEY PARA EDER.
TAMAM DENNON BİZ SENİN ŞARTLARINI KABUL EDİYORUZ.
BANA BAK DEMMON, YERLİLER BURALARDA YILAN OLDUĞUNU SÖYLERLER. BATAKLIĞIN ETRAFINI DOLAŞSAK DAHA İYİ OLMAZMI?
SANA ÇENENİ KAPATIP İŞLERİ BANA BIRAKMANI SÖYLEMİŞTİM.... PERSON!
BANA LÂZIM OLACAK YEDEK SİLÂHLARI VE CEPANEYİ TAŞIMAK İÇİN GEREKEN PARAYI ALIYORSUN SENİN FİKİRLERİNE İHTİYACIM YOK!
DİKKAT ARKANA BAK!
RACK!
BENİ APTAL YERİNE KOYMAĞA MI ÇALIŞIYORSUN? BUNDAN SONRA KENDİ İŞİMİ KENDİM GÖRECEĞİM. BUNU UNUTMA!

DAHA SONRA...
HEY BAK GALIBA BIR IZ. HAYATIMDA HIÇ BÖYLE AYAK İZİ GÖRMEDİM...
HAVA DA KARARMAĞA BAŞLADI... BUNDAN BÖYLE DAHA DİKKATLI DAVRANMALIYIZ. O HAYVANIN GECELERİ ORTAYA ÇIKTIĞINI SÖYLÜYORLAR.
HEY!.. ŞURAYA BAK!

POW! POW!
İKİ KURŞUN DA TAM KALBİNE İSABET ETTİĞİ HALDE YAŞIYOR...
ORADA DURMUŞ, NEYİ BEKLİYOR? BENİ KORKUTMAK İSTER GİBİ BİR HALİ VAR!
BELKİ DE EFSANENİN GERÇEĞE UYGUN BİR TARAFI VARDIR. BELKİ DE BEN BİR *KURT ADAM*'LA KARŞI KARŞIYAYIM!
GRRRRRR!!
POW! POW! POW!

ÖLMÜŞ.. HA! HA! HA! EFSANENİN GERÇEKLE BİR İLGİSİ OLMADIĞINI BİLİYORDUM. İŞTE, DEHŞETLİ EFSANE SONA ERDİ..!
ONU TAM OMUZUNUN ÜZERİNDEKİ UFAK BEYAZ NOKTADAN VURDUĞUM ZAMAN ÖLDÜ... O DA NE ?.. OLAMAZ..!
Bİ... BİR KURT ADAM'MIŞ HALÂ YAŞIYOR!
BENİ YILLARDIR İÇİNDE YAŞADIĞIM KORKUNÇ LANETTEN KURTARDIĞIN İÇİN TEŞEKKÜR EDERİM DOSTUM. OTUZ SENEDİR GÜNEŞİN IŞIĞINDAN KAÇARAK SADECE GECELERİ YAŞADIM. GECELERİ BENİ BU BÜYÜDEN KURTARABİLECEK BİRİNİ ARIYORDUM... OTUZ SENE EVVEL BENİM YAPMIŞ OLDUĞUM GİBİ GONTEKVA'YI OMUZUNDAN VURUP KURTARABİLECEK BİRİNİ... İŞTE ŞİMDİ BÜYÜYÜ KALDIRIP KENDİN GONTEKVA OLDUN!
DEMMON KORKU VE DEHŞET İÇİNDE GERİ ÇEKİLDİ... ARTIK ÇOK GEÇTİ.. DEĞİŞMEYE BAŞLAMIŞTI BİLE...
DEMMON GONTEKVA'NIN KALBİNİ ELDE ETMEK İSTEMİŞTİ... İSTEĞİNE DE KAVUŞTU... UZUN SENELER CANAVAR ŞEKLİNDE YAŞAYARAK, KENDİNİ BU BÜYÜDEN KURTARACAK BİRİNİ ARAYACAKTI...

HİTCHCOCK *un* *seçtikleri*

ÖLÜM

Beyin yakıcı bir güneşin altındaki adada adam, bir fare ile başbaşa, kalmıştı. Ada, dev dalgaların ortasında bir kayadan başka birşey değildi. Eni ve boyu bir kaç metreyi geçmeyen bir kaya. Adam ve fare batan gemiden sağ kalan canlılardı. Yaşamasına bir bahse girişmişlerdi. Ölümcül bir oyunun armağanı, son kalanın yaşamasıydı. Adam, fare ile arkadaş değildi. Hattâ onun varlığından bile habersizdi. Adaya çıkar çıkmaz ilk işi kayaya çarpan sandık ve tahta parçalarını toplamak oldu. Onlar sayesinde kendisine bir kurtuluş çaresi bulabileceğini umuyordu. Batık geminin kayaya vuran kalıntıları arasında bir bisküi kutusu ile tatlı su dolu su bataryası vardıki adamın yaşama kaynağı olmuştu bunlar. Adam can gücünü arttıran bu yiyecek ve içecekleri bulunca yaşamak duygusu ta derinden sevindirdi. Saydı, yirmisekiz biskuisi vardı. Bunları yardım gelene kadar idare etmek zorunluğundaydı.

Adam fareyi sekizinci gün farkedebildi. O da bisküilerin çalınmış olduğunu gördüğü gün oldu. Bir hafta kendisini doyuracak kadar bisküisi azalmış ve bir bisküinin yarısı kemirilmiş toz haline gelmişti. Bunu bir fareden başkası yapamazdı. Açlık ve susuzlukla kıvranan adam fareye hırs ve kin tuttu. Bisküilerini yeniden saydı. Onaltı tane ve bir de o yarım kalmıştı.

İlk bir kaç gün fareyle gene hiç karşılaşmadan sessizce boğuştu. Fare, adamın bütün uyumama direncine yenilerek, uykuya daldığı an geliyor, bisküi kutusunun iplerini kemirerek, kendi nafakasını alıp ortadan kayboluyordu. Adam fareye olan nefretini arttırdıkça arttırdı. O bir ölüm kalım rekabeti yaratmıştı ortada ve hiç bir şey tanımadan gene adamın yiyeceklerine ortak oluyordu. Adam okyanus ortasında, haritada bile yeri olmayan adacıkta artık gözlerini uzaklara dikerek yardıma gelecek gemi aramakla geçiriyordu. O kendi hesabını yıkarak, onu vaktinden önce ölüme zorlayan gücü düşünmüyor ve görünmesini bekliyordu. Hergün bir parçacık bisküi ve bir damlacık su ile yetiniyor açlığını, susuzluğunu geçiştiriyordu. Düşüncesi gıdasızlıktan körleşmiş, halsiz ve yorgun düşmüştü.

Nihayet bir gün, gece olurken, son güneş kızıllığının ışığında fareyi gördü adam. Kayanın bir ucunda oturmuş bir şeyler yiyordu. Dikkatle, hırsla baktı. Fare her gün devamlı çaldığı bisküilerden başka bir de deniz böceği bulmuş onu yiyordu. Adam hem şaşkınlık, hem kıskançlık ve hem de öncekinden daha büyük bir nefretle onu seyretti. Eli, ayağı titreyerek, ağzı sulanarak seyretti. Sonra fare apansız sıçraya sıçraya kayboluverdi ortadan. Ertesi sabah adam uyandığında bisküi kutusu yanıbaşından uzakta duruyordu. İçindekiler gene azalmıştı. Fare kutuyu da birlikte götürmek istemiş, ama taşıyamamıştı.

Günler geçiyordu. Adam ikı canlının bu yoksulluk ortasında birlikte yaşıyamayacağını, içlerinden birisinin öleceğini ve hattâ ölmesi gerektiğini düşünüyordu. Açlık birini öldürecekti mutlaka. Ama hangisini. Eğer fare ölürse, adamın yaşama şansı bir hafta daha artacaktı. Ama ya adam ölürseydi, fare çok daha uzun bir süre kolay kolay ölemezdi. Hem nasıl da kanlı canlı, besili fareydi o. Yaşama yarışını onun kazanması daha çok mümkündü.

Adam o andan sonra fareyi her ne pahasına olursa olsun öldürmeyi düşündü. Kendisi bedenen ve ruhen çok çökmüştü. Bakışları bile güçsüzdü. Sadece rakibine nefretini saçıyordu. Fare arasıra uzaktan görünüyor, adamın varlığına bile aldırmadan ortalıkta dolaşıyor, sonra gene inine kaçıyordu. Adam onu nasıl avlayacağını bir türlü bulamıyordu. Bir eline geçirseydi onu.... O semiz butlarını, dolu karnını, ayacıklarını... bir kaç günlük yiyeceği edecekti. Evet adam fareyi avlayıp yiyecekti... Böylelikle hem azılı bir düşmandan kurtulmuş, hem de ömrünü bir kaç gün daha uzatmış olacaktı. Bakalım partiyi kim kazanacaktı.

Günler gene geçti. Adam bir sabah fareyi avlayabilmek için bir parça bisküisini daha feda ederek tuzak kurdu. Bisküiyi açığa bırakarak, çekildi ve bekledi. Kendisine de bir yayla ok cinsinden basit bir vurucu silâh yapmıştı.

Fare geldi. Bisküiyi aldı, adamın gözleri önünde kaçıyordu. Adam onu ilk defa bu kadar yakından görüyordu. Ayaklarının ucunda kımıldamadan, soluk almadan baktı ona. Hayret... Fare ne sandığı kadar kanlı, canlı, ne de düşündüğü gibi semiz, etli, butluydu. O da açlıkla çarpışıyordu. Derisi sarkmış, tüyleri dökülmüş, gözlerine kan oturmuştu. Adam şaşkınlık ve esefle baktı, baktı. Eli bir türlü silâhına gitmiyordu. Fakat sonra kendine geldi. Sadece yemek için değil düşmanından kurtulmak için fareyi öldürmesi gerektiğini anladı. Hemen o anda fareye silâh açtı. Ok fırladı ve gitti fareye isabet etti Ama fare vurulmamış, işitilmedik çığlıklarla haykırarak gene kaçmıştı. Ok taşın üzerinde hedefsiz duruyordu. Açlığı beynine işlemiş, susuzluğu kemiklerine sinmiş olan adam, bu kez ağlıyordu. Artık iyice şanssızlığına ve partiyi farenin kazanacağına inanmıştı. Fare de bunun böyle olacağını biliyordu. İki gün daha geçti aradan ve adamın bisküileri de, suyu da aynı anda bitiverdi. Son kırıntılarını da yedikten sonra yattığı yere uzandı. Ne yardım gelecek, mi, ne de karnım doyacık mı diye düşünmüyordu artık. Onu tek korkutan fareydi. Herşeyi boşlamıştı. Canını fareye yem etmemek için düşüncesini zorluyordu. Fare onun ne derece halsiz kaldığını anlamış, karşısına geçmiş bekliyordu sonunu. Adamı hem yemeğinden, aşından etmiş, hem de günlerce içini kemiren bir huzursuzluk, sinir bozukluğu ve korku aşılamıştı ona. Adam bir türlü farenin yaşamak oyunundaki şansını, gücünü ve zekâ üstünlüğünü hazmedemiyordu. Demek işin, talihsizliğin ucunda bir de fareye yem olmak, pıs bir hayvancığa yenılmek te vardı... Herşeye lânet etti önce bir güzel.. Uzandığı yerden çevresine görmeyen, bulanık bakışlarla bakıyordu.

Gece indi. Yıldızlar çakmak çakmak oldular. Dalgalar köpük, köpük vururken kayaya, adam yıldızların, altında daha da irileşen, kan oturmuş gözleriyle kendisini haince, sinsice süzen fareyi yeniden gördü. Tüyleri diken, diken kalkmış, en sessiz

BAHSİ

Hikâye —

ve yavaş adımlarla kendisine yaklaşıyordu.

Adam önce hiç bir şey yapamadı. Gecenin karanlığı, yalnızlığı onu zaten yeterince ürkütüyordu. Bir de farenin o korkunç gözlerini görünce karşısında apansız aklı başından gitti. Dünyayı umursamıyordu artık ama... Ah şu fareyi bir tutabilseydi, gösterirdi ona ekmeğe ortak olmayı, yaşamak oyununu ona çok pahalıya ödetirdi.

Fare gittikçe ona yaklaşıyordu. Adam kendine geldi. Kımıldadı. Fare yerinde duruverdi. Avının son gücünün de yok olmasını, dirençten vazgeçmesini bekledi. Ayacıkları üzerinde daha da kabardı. İki fener gibi yanan gözlerini adama dikti. Adam haline güldü bir an yorgunca. Fare sabırsızlanıyordu. Oysa adamdan daha çok yemek yemişti o hep. Durmaktan daha çok kızdı, hiddetten çıldırmak derecesine geldi. Adamın halâ yaşamasına, ölüme ve kendisine, karşı halâ direnmesine müthiş içerliyordu. Açlık ve hırs her yanını bürümüş, krize tutulmuş, atılmak hevesi ile titriyordu.

"Hayır" diyebildi adam çok kısık bir sesle. "Hayır, daha vakit gelmedi. Ilk ölen partiyi kaybedecek, biliyorum ama ben daha ölmedim."

Fare sarsıldı. Adamın konuşan yüzüne kinle bakarak biraz geriledi... Sonra yeniden atıldı, ilerledi, daha yakına geldi. Adam gene bir kımıldadı olduğu yerde. O anda aklına bambaşka bir fikir geliverdi. İlk günler ateş yakmak için topladığı tahta parçaları. Hemen davrandı tahtaların yanına ulaştı. Kuru bir kaç yosunu kümenin ortasına tıkarak kıvılcım çıkaracak bir şeyler arandı. Kav cinsinden bir iki taşı birbirine sürte, sürte ilk kıvılcımları sıçrattı.

Üfleye üfleye terler boşandı yüzünden sonra. Ama yosunlar ve tahtalar ateş almıştılar artık. Geçen gemilerin dikkatini çekmek için sakladığı son kurtuluş kozunu, fareden, kurtulmak için kullanıyordu. Fare o kadar çok yakınına gelmişti ki... Galibiyetinin ödülünü almadan gitmeyeceğe benziyordu. İlk dumanlardan sonra alevler sardı tahtaları. Kıvılcımlar çıtır, çıtır yayılıyordu kayaya.

Fare yavaşça geriledi. Gözlerinde umutsuzluk ve acı okunuyordu. Alevler gitgide göklere yükselirken adam farenin halini seyrediyordu. "Gemi geçseydi ne güzel bir işaret olurdu bu ateş" diye düşündü adam.

Sonra daha başka birşey düşündü. Ates yığının üstüne atarsa kendini, fare ölüsüne bile konamaz, zaferinin tadını çıkaramazdı.

Fakat bu dürüstlük olmaz, sahtekârlık olur, hakkı yemek olur" diye mırıldandı sonra. Fare kaybolmuştu ortadan. Şafak vaktine kadar sürdü tahtaların yanması. Kül yığını sulara savrulurken fare gene göründü. Aynı anda adam gece ateşi farkeden bir geminin yakınlarına demir attığını da gördü. Bir sandal adaya yaklaşıyordu. Az sonra adam sandalda kurtarıcılarıyla gemiye gidiyordu. Bulanık bakışları adada yalnız kalan farenin korkunç çığlıklar atarak oradan oraya koştuğunu, çırpındığını farketti. Çılgınca sesler, haykırışlar çıkarıyordu. Adamı, son avını götürüyorlardı. Adada başka yiyecek hiçbir şey kalmamıştı.

"Cebimde altmış dolar kadar para olacak... ben... ben bahsi kaybettim" diyerek güçlükle mırıldandı adam ve bu parayla fareye yiyecek satın alıp adaya bırakmak istediğini söyledi kurtarıcılarına. Dürüstlüğünü, bozmamak hak yememek istiyordu. Gemiye çıktılar, isteğini israrla gemicilere kabul ettirdi. Son isteğini, kırmamak için sandal yiyeceklerle adaya geri döndü. Sandal daha adadan ayrılmadan fare bisküilerin üzerine atıldı. İçlerine gömülerek, gözleri ve elleri ayakları hırstan, coşkunluktan titreyerek yemeğe koyulmuştu. Bunu adama anlattılar. O sessizce, halsizce güldü. Yemeğini yedi ve uyudu. Mutluca, rahatça... Daha sonra uyandığında kendisine ada gözden kaybolana kadar farenin halâ yemek yediğini gördüklerini söylediler. Ne yemek isteği, ne yaşamak hırsı dinmemişti... Daha sonrasını adam hiç bilemedi artık. Fakat içi kaybettiği, ölüm, kalım bahsinin borcunu ödemekten rahatlamış gibiydi.

Türk Dil Kurumu ve Sait Faik Armağanlarını kazanan TARIK DURSUN K'nın yeni romanı

SABAH OLMASIN

çıktı. Fiatı 5 lira. Pul karşılığı gönderilir.

SET KİTABEVİ
Ankara Cad. 66
İSTANBUL

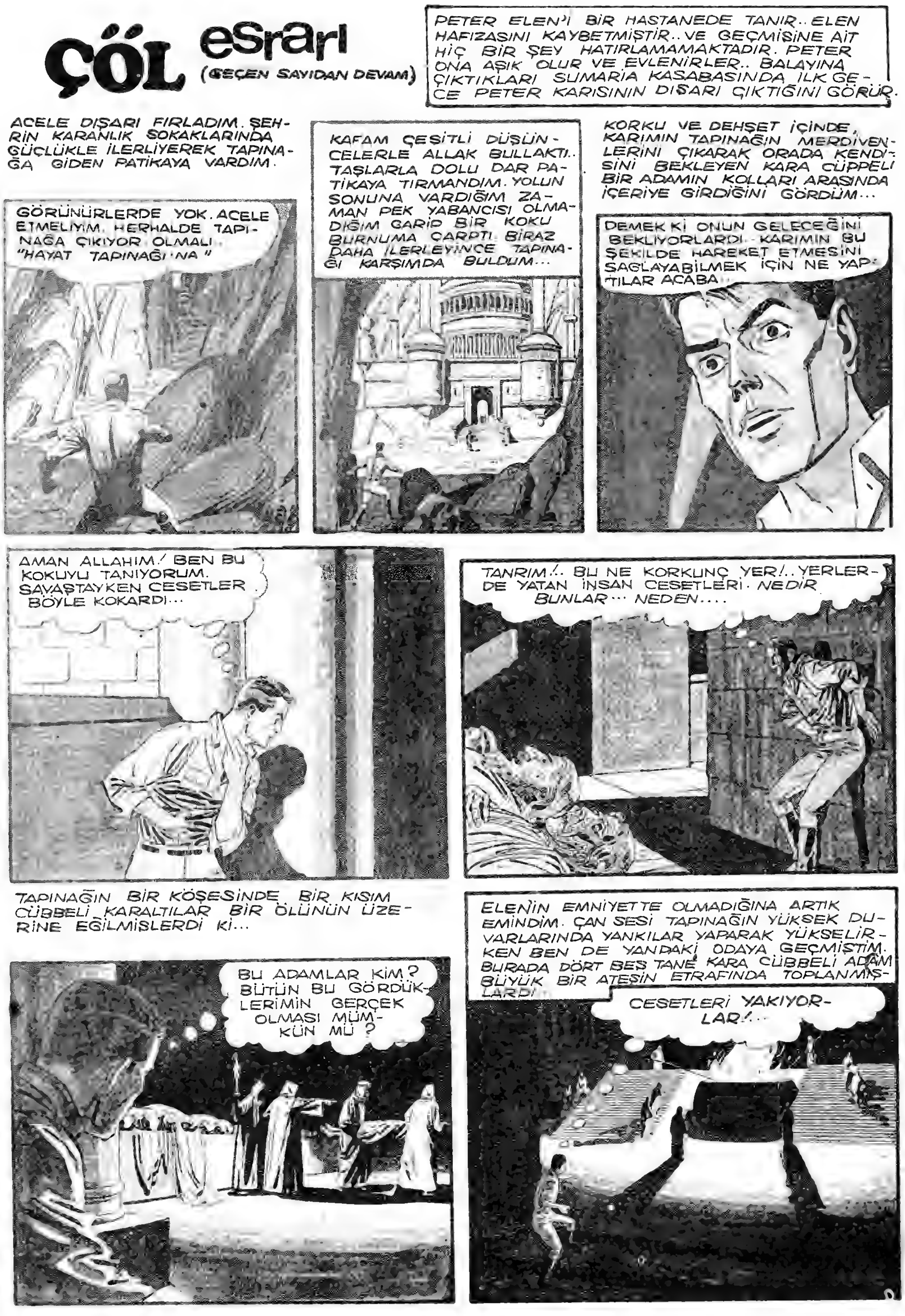
ÇÖL esrarı
(GEÇEN SAYIDAN DEVAM)
PETER ELEN'İ BİR HASTANEDE TANIR.. ELEN HAFIZASINI KAYBETMİŞTİR.. VE GEÇMİŞİNE AİT HİÇ BİR ŞEY HATIRLAMAMAKTADIR. PETER ONA AŞIK OLUR VE EVLENİRLER.. BALAYINA ÇIKTIKLARI SUMARİA KASABASINDA İLK GECE PETER KARISININ DIŞARI ÇIKTIĞINI GÖRÜR.
ACELE DIŞARI FIRLADIM. ŞEHRİN KARANLIK SOKAKLARINDA GÜÇLÜKLE İLERLİYEREK TAPINAĞA GİDEN PATİKAYA VARDIM.
GÖRÜNÜRLERDE YOK. ACELE ETMELİYİM. HERHALDE TAPINAĞA ÇIKIYOR OLMALI. "HAYAT TAPINAĞI"NA"
KAFAM ÇEŞİTLİ DÜŞÜNCELERLE ALLAK BULLAKTI.. TAŞLARLA DOLU DAR PATİKAYA TIRMANDIM. YOLUN SONUNA VARDIĞIM ZAMAN PEK YABANCISI OLMADIĞIM GARİP BİR KOKU BURNUMA ÇARPTI. BİRAZ DAHA İLERLEYİNCE TAPINAĞI KARŞIMDA BULDUM...
KORKU VE DEHŞET İÇİNDE, KARIMIN TAPINAĞIN MERDİVENLERİNİ ÇIKARAK ORADA KENDİSİNİ BEKLEYEN KARA CÜPPELİ BİR ADAMIN KOLLARI ARASINDA İÇERİYE GİRDİĞİNİ GÖRDÜM...
DEMEK Kİ ONUN GELECEĞİNİ BEKLİYORLARDI.. KARIMIN BU ŞEKİLDE HAREKET ETMESİNİ SAĞLAYABİLMEK İÇİN NE YAPTILAR ACABA...
AMAN ALLAHIM! BEN BU KOKUYU TANIYORUM. SAVAŞTAYKEN CESETLER BÖYLE KOKARDI...
TANRIM!.. BU NE KORKUNÇ YER!.. YERLERDE YATAN İNSAN CESETLERİ. NEDİR BUNLAR... NEDEN....
TAPINAĞIN BİR KÖŞESİNDE BİR KISIM CÜBBELİ KARALTILAR BİR ÖLÜNÜN ÜZERİNE EĞİLMİŞLERDİ Kİ...
BU ADAMLAR KİM? BÜTÜN BU GÖRDÜKLERİMİN GERÇEK OLMASI MÜMKÜN MÜ?
ELENİN EMNİYETTE OLMADIĞINA ARTIK EMİNDİM. ÇAN SESİ TAPINAĞIN YÜKSEK DUVARLARINDA YANKILAR YAPARAK YÜKSELİRKEN BEN DE YANDAKİ ODAYA GEÇMİŞTİM. BURADA DÖRT BEŞ TANE KARA CÜBBELİ ADAM BÜYÜK BİR ATEŞİN ETRAFINDA TOPLANMIŞLARDI.
CESETLERİ YAKIYORLAR!..

CÜBBELİLER BİRBİRLERİNİN ARDINDAN MERDİVENLERİ ÇIKARAK KOLLARINDA TUTTUKLARI CESETLERİ ALEVLERİN ORTASINA ATIYORLARDI... ETRAFI KAPLIYAN KORKUNÇ KOKUDAN AZ DAHA BAYILACAKTIM...
KAATİLLER! KATİLLER! ÖLÜLERİ YAKIYORLAR! BURASI "HAYAT TAPINAĞI" DEĞİL ÖLÜM TAPINAĞI.
DELİYE DÖNMÜŞ BİR HALDE YANDAKİ ODAYA DALDIM.. KARIM BİR MASANIN ÜZERİNDE YATIYORDU. BEYAZ TENİ ETRAFINDAKİ KARA CÜBBELİLERLE TAM BİR TEZAT TEŞKİL EDİYORDU... ADAMLARIN ELLERİNDE BİR TAKIM ALETLER, KARIMIN YATMAKTA OLDUĞU MASANIN ÇEVRESİNDE, KİMBİLİR HANGİ KORKUNÇ TÜTSÜLER DOLU KAPLAR VARDI...
DURUN! PİS ŞEYTANLAR! ÇEKİN ELLERİNİZİ KARIMIN ÜZERİNDEN!..
ÇILGINA DÖNMÜŞTÜM. YOLUMDA DURANLARI İTEREK KARIMIN ÜZERİNDE YATTIĞI MASANIN YANINA VARDIM...
ÇEKİLİN YOLUMDAN! CANAVARLAR!
KARIMIN VÜCUDUNA SAPLANMIŞ İĞNELERİ VE TÜPLERİ ÇIKARIP ATARKEN ARKAMDA BİR SES DUYARAK DÖNDÜM. MASKELİLERDEN BİRİ ARKADAN BANA SALDIRMAK ÜZEREYKEN YANAN BİR MEŞALEYİ AYAĞIMLA ÜZERİNE FIRLATTIM...
ELBİSELERİ TUTUŞAN ADAM İNLİYEREK KENDİSİNİ YERE ATTIĞI AN ARKADASLARI BAŞINA ÜŞÜŞTÜLER. BUNU FIRSAT BİLEREK BAYGIN YATAN KARIMI KOLLARIMIN ARASINA ALDIM. VE ORADAN UZAKLASTIM...
BENİM BU ANİ HAREKETİM HERKESİ ŞASIRTMIŞ OLACAK Kİ KİMSE BENİ DUR DURMAĞA CALISMADI.. EĞER MANİ OLMAĞA KALKIŞSALARDI ONLARI PARÇALIYABİLİRDİM.

O KORKUNÇ, PİS KOKULU MABETTEN UZAKLAŞABİLMEK İÇİN HİÇ DURMADAN KOŞUYORDUM. DAR YOLLARDAN, KOLLARIMIN ARASINDA TAŞIDIĞIM KARIMLA BİRLİKTE GEÇERKEN GÜÇLÜKLE NEFES ALABİLİYORDUM.

PATİKADAN AŞAĞIYA, UYUYAN ŞEHRİN İÇİNDEN GEÇİP ÇÖLE VARDIĞIMDA HALÂ KOŞUYORDUM... AYAKLARIM YUMUŞAK KUMLARA BATARAK İLERLERKEN, O KORKUNÇ ÇANIN SESİ HALÂ KULAKLARIMDAYDI..

ÇÖLÜN KIZGIN KUMLARI ÜZERİNDE NE KADAR YOL KATETDİĞİMİ KENDİM DE BİLMİYORDUM. AMA BİR AN GELDİ Kİ.. VÜCUDUMU TAŞIYAN BACAKLARIMIN BİRER ÇÖP GİBİ KUMLARIN ÜZERİNE YIĞILDIĞINI HİSSETTİM...

KARŞIMDAKİ ADAMIN YUMUŞAK SESLE SÖYLEDİKLERİ KAFAMI ALTÜST ETMİŞTİ... ONUN SÖZLERİNE BİR ANLAM VEREMİYORDUM. TEK İSTEDİĞİM BİRAZ KUVVET TOPLAYABİLMEKTİ...
ONLAR HER SENE YENİ BAŞTAN HAYATA KAVUŞABİLMEK İÇİN BURAYA GELMEK MECBURİYETİNDEDİRLER BEN BİLİYORUM. ÇÜNKÜ KENDİ HAYATIMI ÖYLE DEVAM ETTİRİYORUM. BAKIN ALNIMIN ÜZERİNDEKİ HİLÂL KARINIZI OLDUĞU GİBİ BENİ DE ONLARA TANITIYOR. KARINIZ DA BİZLERDENDİ...
BU DİYARDA HER ÖLEN BU TAPINAĞA GETİRİLİR. ORADA GÖRDÜĞÜNÜZ RAHİPLER ŞEYTAN VEYA BÜYÜCÜ DEĞİLLERDİR. YAKIP ÖLDÜRMEZLER, SADECE İNSANLARI HAYATA VERİRLER. KARINA DA HAYAT VERMEYE ÇALIŞIYORLARDI...
HA... HAYIR!..
ÖZÜR DİLERİM AMA, BURADA DAHA FAZLA KALAMIYACAĞIM, ARKADAŞ! MABETTE OLMAM GEREKEN SAAT YAKLAŞIYOR.
DUR! BEKLE.. ORADA İNSANLARA HAYAT VERDİKLERİNİ SÖYLÜYORSUN. KARIMA DA VERSİNLER! ONU DA GÖTÜR.
HAYIR ARKADAŞIM, ÖLÜYE HAYAT ANCAK BİR KERE VERİLEBİLİR. SEN ONU MABETTEN KAÇIRARAK KURTARACAĞINI ZANNETTİN, OYSA Kİ ÖLÜMÜNE SEBEB OLDUN!
VE.. ŞİMDİ BEN TÜPLER ŞİŞELER VE ESKİ KİMYA KİTAPLARI ARASINDA KARIMI TEKRAR HAYATA KAVUŞTURACAK SIRRI ARAMAKLA MEŞGULÜM. GÜNÜN BİRİNDE BİR FORMÜL BULUP SEVGİLİ GÜZEL ELEN'İMİ TEKRAR HAYATA KAVUŞTURACAĞIMA EMİNİM...
SABIRLI OL SEVGİLİM, MUHAKKAK BİR YOL BULACAĞIM.. BULUCAĞIM!.. SEN SADECE SABIRLI OL!
SON
SAHARA ÇÖLÜNÜN ESRARI BU... ELEN İLK GÜNDEN BERİ ÖLÜYDÜ.. KOCASI DA BUNU ER GEÇ ÖĞRENECEKTİ. ŞİMDİ ARTIK HİÇ BİR ÇARESİ KALMADIĞINI DA ANLAMALI!

BEN BİR VAMPİRİM

yazan: MAURICE LIMAT
çeviren: MEHRİZAT POYRAZ

KORKU ve DEHŞET ROMANI

ÖZET

Mimar Leşen, yaralandığı zaman kendisine kanını veren meçhul kadını aramaktadır. Çünkü kazadan sonra tutulduğu garip hastalığa, o esrarengiz kadının kanının sebep olduğunu anlamıştır. Özel dedektif Teddy Verano'ya durumunu anlatır. Sevgilisi İsabelle'e, savaştan kalma bir hastalık diye yalan söylerler... Teddy, bir bahaneyle, kurduğu plâna göre, Leşen'in yeğeni ile resimlerini gazetelerde yayınlatır...

Hemen giyiniyorum. . Rastgeleni geçiriyorum üstüme. . . Ben buluşma yerine onlardan önce gideceğim. . . . Bütün gece beklerim. . . Gerekirse sabaha değin. . .

Kapıya yöneliyorum. . Kapalı. . . . Açamıyorum. Çaresiz kalıyorum. . . . Herşeyı bir anda anlıyorum. Verano, benim kanlı bir isteğe kapılarak dışarı çıkabileceğimi düşünmüş ve anahtarı beraberinde götürmüştü. . . .

Yeniden telefona koşuyorum. . . . ÇAĞIRMAK. . . . Fakat kimi? . . . Kime olursa olsun. . . telefonum ortalığı telâşa verecek. . . Pencereden gece göğüne bakıyorum. . Güneş çoktan çekip gitmiş. . . Ardından sürünen bulutlar, Esterel'e doğru yavaşça kayıyorlar.

Esterel. . . Orada canavar avını bekliyor. . .

xxxxx

Bernar bir düşte yaşıyordu. Esrarengiz kadını tanıdıktan sonra çok değişmişti. . . Hep onu düşünüyor, bir türlü anlamlandıramadığı sesini unutamıyordu. O hiç kimseninkine, benzemeyen duru, ince ve katı ses, onu alt, üst etmişti.

Belki amcasıyla biraz fazla çatışması iyi olmamıştı, ama. . . Bernar buna aldırmıyordu. . Çünkü çoktandır amcasını bir arkadaş gibi görmeğe alışmıştı. Jean Louis'nin izin vermemesine rağmen, Bernar'ın buluşma yerine gitmesi büyük bir dargınlık yaratmazdı ki. Zaten amcasının o hasta haliyle evinden dışarı çıkamayacağını çok iyi biliyordu. Hem İsabelle vardı işin başında. Tüm bunlar, genç adamın isteklerini gerçekleştirmesini kolaylaştıracak nedenlerdi. Yeni tanıdığı şahane kadın Marika'nın okşayan, çağıran sesi kulaklarından gitmiyordu. Bernar, kendisine hem çok yabancı, hem çok yakın gibi gelen esrarengiz kadının, o unutamadığı sesini duymadan, güneş parıltılı gözlerini görmeden yaşıyamayacağına, huzursuz olacağına inanmağa başlamıştı. Onu mutlaka görmeli, neden bu derece ona bağlandığını, kendisini çeken özelliklerin neler olduğunu anlamalıydı. Marika, eski arkadaşı Jean Louis Leşen'i gazetelerdeki röportaj aracı ile yeniden bulduğunu kesin olarak söylememişti ama, onlar olmasa bulamayacağı muhakkakti.

Bernar geleceğin en azgın sularının şampiyonu Bernar, Leşen. . bu. olayı kendi onuruna kendi kabiliyetine bağlayarak gururlanıyordu. Yazı ve resimler hep kendisini tanıtmak, öğmek içindi. Amcası, ise onun yanında sadece bir amcaydı. . . Bu yazılar olmasa nereden ortaya çıkabilirdiki o eski arkadaşlık. .

Amcası, yeğenine borçluydu bu konuda. . .

Bernar şimdi arabada, arkadaşı Jak'tan ödünç aldığı son model arabayı güneşin son kızıllıkları altında, mutluca sürüyor. Aklı hep Marika'da. Neler, neler düşünüyor. Kanı damarlarında coşkunca akıyor, Marika'yı binlerce çeşitli komposizyonlarda düşlüyor. . . . Güzelliğini hiç bir sıfata sığdıramıyor. . . Herşeye rağmen içi sevinç dolu onunla karşılaşmaktan. Röportajlar zaten onun başını döndürmüş, aklını çelmişti. Marika tümünün üstünde, tümünden güçlü ve arzulu çıkıvermişti. Yolda ilerliyor. Buluşma yerine yaklaştıkça içi kaynamasını arttırıyor. Çam ağaçları ve palmiyeler arasından gidiyor. Uzaktan denizin durgun şıpırtıları hem okşayıcı, hem ürkütücü gibi.

Ay çoktan doğmuştu. Gök doyulmaz bir renk cümbüşüne bürünmüş, bir masal dekoru halini almıştı. Bernar önündeki arabaların tümünü atlatarak hızla serbest alana çıktı. Yüreği, beynindeki düşünceler gibi çatlarcasına çarpıyordu.

Bu akşam mutlaka değişik bir akşamdı. Beklenmedik olaylara gebeydi bu akşam. Genç adam, güzel ve duygulu saatlerin, belki de yaşama, düzenini bır anda değiştirecek bir şeyler hazırladığını hissediyordu. . .

Amcasını aklından çıkarmak istedi. Zavallı Jean Louis. Ama ne önemi, var. İsabelle onu çabuk avutacaktır.

Ya Marika Jean Louis yerine Esterel'de kendisini bulunca ne diyecek acaba? Onunla tanıştığına memnun olduğunu söylediğine göre, herhalde sevinecektir.

MARİKA. . . Bu ad, Bernar'a yeniden unutamadığı sesi hatırlattı. İçi yabancı duygularla dolup, dolup boşalıyordu. Belli bir saat vermemişti ama. Herhalde birazdan gelir diye düşündü genç adam.

Ama içine dolan çam kokusu halâ duruyor ve ona zevkli düşler yaşatıyordu. . .

Bernar, Marika'nın Jean Louis'yi değil, kendisini görmekle daha çok memnun olacağına inandı. Güzel kadın tabii ki genç adamı tercih ederdi. Esterel. . . . üçüncü kapı ağaçları geride bırakmıştı.

Deniz kıyısına yöneldi. Kayalıkların arasındaki ince yoldan ilerlemeye koyuldu. Ay ışınlarını yola serpmişti. Sessizliğin içinde yıldızlar, deniz feneri gibi yanıp, sönüyorlar. Marika. . .

Kimsecikler yok. Marika yok. . . Bernar kendi kendine yanlış mı diye düşünüyor. . Hayır. Marika'nın buluşma yerini tarif eden sesi ve sözleri olduğu gibi hatırında.

Çevresine bakınıyor. Üçüncü kayalık, bir çamlıktan sonra, Cannes yolu üzerindeki kayalık.

Kentin neon ışıkları çok uzaklarda. Elektrik direğinin ışığı bir ok gibi önüne düşüyor. Deniz'le toprak yolun arasında bir sınır gibi. Ötelerdeki dünya. . . Yaşanılası güzel, modern, teknik araçların bin bir türlüsüne sahip herkesin dünyası. . .

Bernar, orada yapayalnız. Yeryüzüne yeni gelmiş bir çocuk gibi. Salt doğanın içersinde kendi kendinden ürken bir halle duruyor.

Esterel'in kan rengi ışıkları kayalıkları bir gün gibi aydınlatıyor. . Bernar önü açık spor gömleği ile, denizden esen serin rüzgârın önünde durdu. Genç vücudü tatlı ürpermeler geçirmede. Yakın bahçelerden gelen yasemin ve mimoza kokularını tüketircesine içine çekti. .

MARİKA. . . titreme alıyor bedenini. . . Düş, değil birisi dolaşıyor aralarda. BİR KADIN. . .

Kara gölgenin durduğu yere doğru yaklaşıyor. Kadın bir kırmızı kayanın üzerine oturur gibi ilişmiş. Sanki birini bekler gibi. İçtiği sigarasının kıvılcımından doğan ışıltıdan kadının siluetini inceliyor. Bu Rozmari gibi genç bir kız değil. Olgun bir kadın. En fazla otuzunda gösteriyor.. Saçları en açık sarı renkte. Bernar şaşkın. Nasıl başlayacağını bilemiyor.

Ona yaklaştıkça heyecanı artıyor Ayaklarının altında kayan taşlar ses çıkarınca, Marika başını çevirdi... Marika ona gözlerini çevirdi. Bernar sanki şok geçirecek. Bu kadın, Marika'dan başkası olamaz. Hiç bir başka kadın onun gibi bakamaz.

İri gözler genç adamın üzerine dikildi. Bernar bu uzak, az ışıklı gecede, bir çift güzel gözün ışığı, şiddeti altında eriyecek nerdeyse.

Matmazel.. Özür dilerim. Ben. Genç kadının heyecanını mazur görmesini diledi içinden.

Kadın ayağa kalktı. İnce bir meltem yazlık elbisesini dalgalandırdı ve düzgün vücudünün tüm çizgileri ile Marika bir düş kadını gibi Bernar'ın karşısında durdu.

"Siz Bernar Leşen'siniz ama. Sizi de tanıyorum ben. Resimlerinizi çok gördüm gazetelerde.

"Evet, matmazel ben, ben gel..

"Amcanız hasta değil mi?"

"Evet... Biraz... özür diledi..."

"Siz onun yerine geldiniz. Ne kadar naziksiniz. Çok memnun olduğuma inanmanızı isterim. Herkes sizden sözediyor."

Bernar bir anda tedirginliğini attı üzerinden... Herşeyi unuttu ve saatlerdir düşündüğü kadına yaklaştı. Ama kadın ona elini uzatmadı. Sadece gülümsedi. Dudaklarında bir güneş doğdu sanki. Bernar'ın içi dışına karışıyordu. Bir an Marika'nın dişlerinin parıltısını gördü. Bu dişler son derece parlak ve ışıklıydı.

Muhakkak ki bu kadın, bir erkeği yola getirmesini çok iyi biliyordu. İstediğini çabuk elde etmek onca güç bir iş sayılmazdı.

"Sigara!

"Nasıl!"

"Haklısınız. Geleceğin spor şampiyonu sigara içmemeli..."

Bernar kızardı... utanarak..

"Ah.. Memnun olacaksanız içebilirim."

Garip çağıltılarla güldü kadın... Bernar hiç bir kadının böyle güldüğünü işitmemişti. Marika, Rozmari'den ne kadar da başkaydı... Rozmari bu şahane kadının yanında nasil da basit ve anlamsız kalırdı. Marika öyle mi ya...? Genç adam kendisine uzatılan sigaralıktan bir sigara almağa çalıştı. Kadın onun çekingenliğine bir kez daha gülerek Bernar'ı ürküttü. Onun karşısında sürekli olarak ter, döküyordu genç adam o kadar çok beklediği bu anlarda, amcasını darıltarak koştuğu bu kadın onu müthiş tedirgin kılıyordu.

Ne yaptığının, ne düşündüğünün, farkında değildi.

Kendisine verilen sigarayı yaktı. Fakat içmedi.

"Gelin biraz yürüyelim sulara, doğru... Bu saatlerde çok hoş olur.

Bernar, dünyanın bir ucuna da gitse o an Marika'yı izlemeğe hazırdı. Herşeyi unutmuştu. Cannes'i, havuzlu villayı... Rozmari'yi.. Amcasını.. İsabelle'i, Dunkerk'deki ailesini... herşeyi....

Bu şahane gecede, bütün dünyadan uzakta, duymadığı arzular aşılayan, istek uyandıran, yabancı fakat güzel kadınla, yapayalnızdı. Gençliğinin en ateşli, en tutkulu düşüncelerini kuruyor, çılgınca isteklere kapılıyordu..

Marika, Jean Louis'ye benzeyen genç adamı tanımaktan memnundu. Duygulu bir geceyi Bernar gibi birisiyle paylaşmak ona hoş geliyordu. Durdu... Genç adam da durdu. Az ötelerinde kayalık kumsala ışığını vuran ayın altında hareketsiz, kararsız bir an geçirdiler

"Kayalara bakın, Bernar. Gün gibi aydınlık görünüyorlar. Kan renkli kayalar. Hoş değil mi?"

Bernar bir şeyler söylemek istedi, ama sesi boğazında düğümlendi, kaldı. Marika sözcüklere basa, basa:

"KAN RENGİ, diyerek tekrarladı.. Kanın ne güzel bir rengi var değil mi?"

Bernar neden bu derece kandan sözettiğini anlayamadı kadının. Çok mu önemliydi yani? O konuşmak değil, bu şahane kadını kolları arasına almak bağrına basmak, sımsıkı, sarmak istiyordu. Kadın daha genç olsaydı, garip ve yabancı bir hava taşımasaydı, duygularını ürkütmeseydi, Bernar muhakkak ki bu düşündüklerini hemen oracıkta gerçekleştiriverirdi. Gece bir ağırlık gibi çöküyordu. Son kızıllıklarla kayaların kan rengine büründüğü doğruydu.

İkisi yürüyüşlerine devam ediyorlardı... Son çam ağaçlarını da geçtiler. Esrarengiz mırıltılar çıkaran denizin çok yakınına ulaştılar.

Romantik bir dekor önlerindeydi. Fakat gökyüzüne bakan Bernar garip, huzursuz duygularla dolu his setti kendisini...

Bu ay ışığı sanki kan doluydu... Tıpkı kayalar gibi. Bir an kendinden geçti. Sonra soğukkanlılığını koruması gerektiğini, garip bir şey olamayacağını düşünerek, kendini normale dönmeğe zorladı.

Marika'ya döndü... Öyle kararlı ve isteklice bir dönüşle döndü ki, Marika hemen anlayıverdi. Kendini bir kayanın üstüne attı. Bir sıçrayışta ucuna çıktı. orada, sanki genç adamla alay edercesine bir pozla durdu.. Güzel bir heykel gibi...

genç şaşkındı.. Kadın çekinmeksizin güldü.

"Siz henüz çocuksunuz Bernar. Ben bu akşam bir çocukla vakit geçiremem. Bir şampiyon olsun isterim. Bunu bana ispat edebilir misiniz?"

"Nasıl Marika?"

Adını ağzına alabilmişti nihayet. Kadın, yeniden o çok parıltılı dişlerini ortaya çıkaran gülümsemesi ile yüzünü aydınlattı.

"Haydi şuradan denize atlayın, Bernar. Sizi ay ışığında yüzerken seyretmek istiyorum."

Bu dilek Bernar'ı daha çok şaşkınlığa ve ürkekliğe düşürdü.

"Fakat... ben.."

"İstemiyor musunuz?"

Bernar onu arkadaşlarının villasına çağırmak istediğini, oradaki şahane havuzda bütün marifetlerini, gösterebileceğini söyledi. Kadın kabul etmiyordu, başını sallayarak:

"Bu geceki kadar anlamlı olamaz. Bak ne güzel gece yarısı oldu. Tam çıplak yüzmenin sırası."

Bernar'ın başı döndü. Nereye nasıl ne amaçlarla varacağını bilmeden, kendini o kadının cazibesine kaptırmış gidiyordu. Hiç bir şeye aldıracak gücü kalmamıştı. Sanki dünya durmuş. O anı seyrediyordu.

"Marika ne isterseniz yapacağım."

"Sonra Bernar, yüzmenden memnun kalırsam, gene birşeyler isteyebilirim."

Kayanın tepesinden eğildi ve hafifçe onu öperek:

"Armağanınızı alacaksınız, merak etmeyin."

Kendinden geçen Bernar ona kollarını uzattı. Fakat..

"Olmaz. Dokunmayın bana. Şimdi değil."

Merakla geri çekildi genç adam ama ne çare artık dönemezdi. Kadının tutsağı olmuştu bir kez. Bunu içinde duyuyordu.

Hemen koştu... İki kayanın arasında bir an kayboldu.

Devamı gelecek sayıda

müthiş HEYKELTRAŞ

(GEÇEN SAYIDAN DEVAM..)

HOLBERT BÜYÜK BİR SABIRSIZLIK İÇİNDE GECE OLMASINI BEKLEDİ...
NİHAYET GİDİYOR..KENDİNE YENİ BİR MODEL BULACAK... YİNE KENAR MAHALLELERE GİDİYOR...
HOLBERT TEKRAR DAMA ÇIKARAK ÇATI PENCERESİNİ KUVVETLİ KOLLARIYLE AÇTI ATÖLYEYE ATLADI
ONUN BÜTÜN SIRLARINI ELDE ETTİKTEN SONRA İHTİYARLA BİR GÜZEL ALAY EDECEĞİM...
TAM TAHMİN ETTİĞİM GİBİ... NE BİR ALET NE BİR TAŞ KIRINTISI.. SADECE BİR KAÇ KAİDE...
KUVVETİ BUNUN İÇİNDE OLDUKTAN SONRA ALETE NE LÜZUM VAR.
ELİMDEKİ ALETLERLE BİR KAÇ DAKİKADA KİLİTİ AÇABİLİRİM!
DEMEK BENİ ZİYARETE GELDİNİZ...
DIMITROS!

SANA DAMARLARIMDA ESKİ YUNAN İLÂHLARININ KANININ DOLAŞTIĞINI SÖYLEMİŞTİM, HOLBERT. BİZ KOLAY KOLAY ALDATILAMAYIZ. BENİ TAKİP ETTİĞİNİ FARKETMEDİĞİMİ Mİ SANIYORSUNUZ?
BANA BAK İHTİYAR, BENİM BAŞIMI BELÂYA SOKMA. BEN BU KUTUYU KIRIP AÇACAĞIM. SIRRINI BAŞKALARIYLE PAYLAŞMANIN ZAMANI GELDİ!
BEN DE AYNİ FİKİRDEYİM. BENİM ANAHTARIMI KULLANARAK AÇABİLİRSİN.
BENİMLE İŞ BİRLİĞİ YAPACAKSIN DEMEK?
EVET, ÖYLE... MADEM Kİ BENİM HAKKIM DA BU KADAR BİLGİ ELDE ETTİN ARTIK HER ŞEYİ ÖĞREN Kİ BUNDAN SONRA BERABER ÇALIŞABİLELİM!
HOLBERT HEYECANDAN TİTREYEN TERLİ PARMAKLARIYLE KİLİDİ AÇMAĞA UĞRAŞIRKEN İÇİNDE BİR KORKU UYANMIŞTI... PASLANMIŞ KİLİT BİR TÜRLÜ AÇILMIYORDU...
SİZ MEDUZA ADINI DAHA ÖNCE DUYMUŞSUNUZDUR. YUNAN MİTOLOJİSİNDE ADI GEÇEN MEŞHUR KADIN!
EVET.. EVET.. ÖYLE BİR ŞEY HATIRLIYORUM KAFASINDA SAÇ YERİNE YILANLAR OLAN BİR KADIN!
HOLBERT KİLİDİ AÇMIŞ TİTREYEN ELLERİYLE KUTUNUN KAPAĞINI KALDIRMAĞA ÇALIŞIRKEN İHTİYAR ARKASINDA DURMUŞ KONUŞUYORDU...
İYİ BİLDİNİZ.. KENDİSİ GORGONLARDANDIR... YUNAN EFSANELERİNE GÖRE MEDUSANIN KAFASI PERSEUS TARAFINDAN KESİLEREK KAÇIRILMIŞTI...

GÖRDÜĞÜNÜZ GİBİ !..
AAAIIIEEEEEE
HOLBERT'İN ÇIĞLIĞI ODADA DUYULDUĞU AN DİMİTROS GÖZLERİ KAPALI IŞIĞI SÖNDÜRDÜ.. ODANIN ZİFİRİ KARANLIĞI İÇİNDE EL YORDAMIYLA KUTUNUN KAPAĞINI KAPADI..VE KONUŞMAĞA BAŞLADI..
EVET... ŞİMDİ GELELİM EFSANENİN DEVAMINA... MEDUSA'NIN YÜZÜNE BAKAN HERKES TAŞ KESİLDİ.
KISA BİR SÜRE SONRA ELEŞTİRİCİLER VE HALK STAVROS DİMİTROS'UN YENİ BİR ESER YARATTIĞINI DUYARAK SEVİNDİLER..
ŞAHESER... BELKİ DE DÜNYANIN EN GÜZEL ESERLERİNDEN BİRİ. HEM BEN BU SEFERKİ MODELİNİZİ DE TANIYORUM. GENÇ HEYKELTRAŞ HOLBERT! KENDİSİNE SİZİ TAVSİYE ETMİŞTİM.
SANATIMIN BÜTÜN İNCELİKLERİNİ BU HEYKEL DE KULLANDIM. ONUN İÇİN DE ADINI "ORTAYA KONAN SIR" KOYDUM!
HOLBERT EN SONUNDA ŞÖHRETE ERİŞTİ.. KENDİ ESERLERİYLE OLMASA BİLE BAŞKA BİR SANATKÂRIN MODELİ OLARAK ÜN SAĞLADI.. DİMİTROS'UN MEDUSA'YI NE YAPTIĞINI İSE HALÂ KİMSE BİLMİYOR.. ZİRA BU MEŞHUR KADIN BAŞI ARKEOLOGLARIN ARAMALARINA RAĞMEN HALÂ BULUNAMADI..

GELECEK SAYIMIZDA

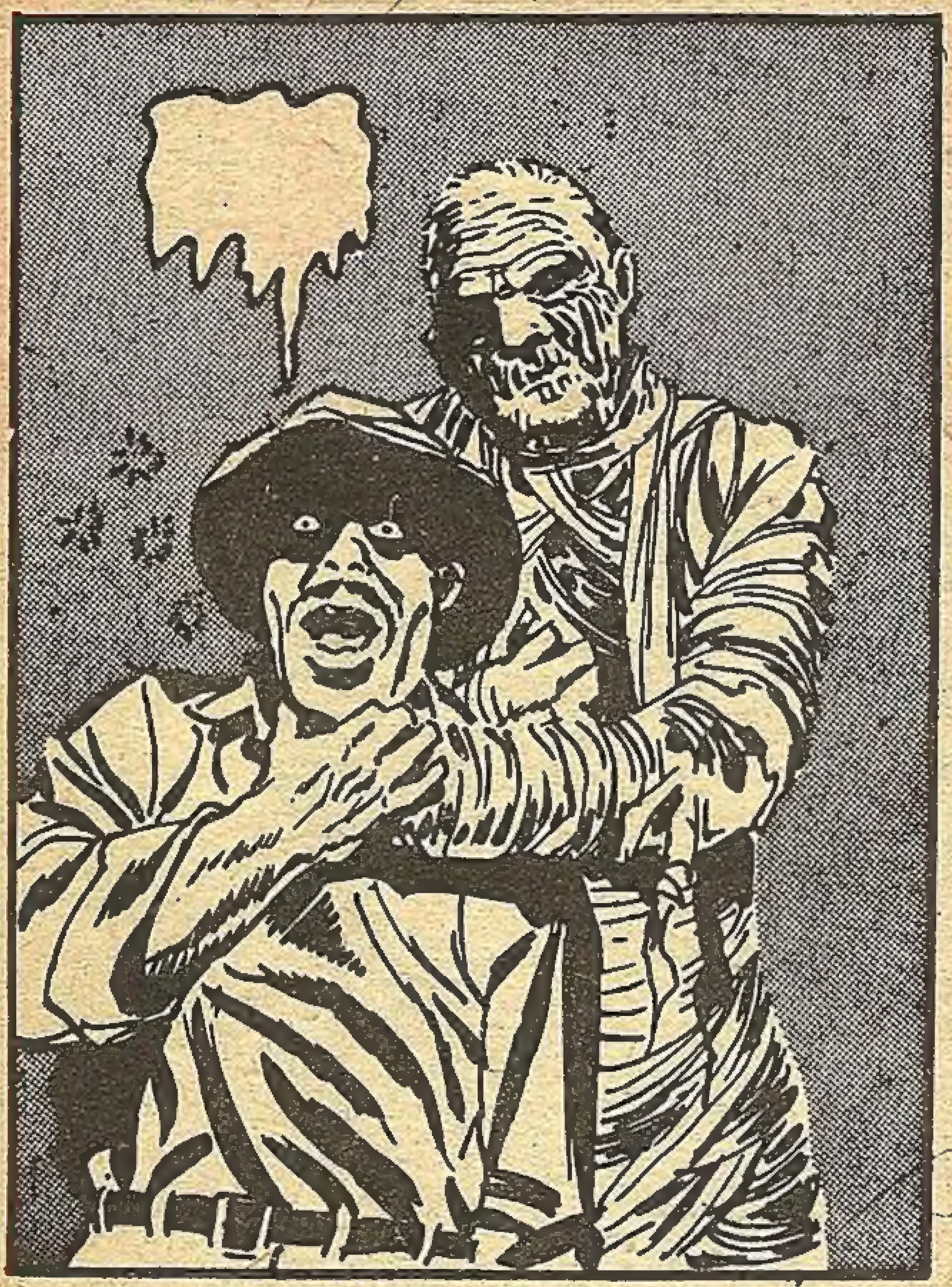

MUMYANIN ELİ
Mısırın esrarengiz mabedlerinde mumyalar arasında geçen korkunç bir macera....

BÜYÜLÜ GÖK
Bir jet pilotunun fezada karşılaştığı tüyler ürpertici hadiselerin hikâyesi....

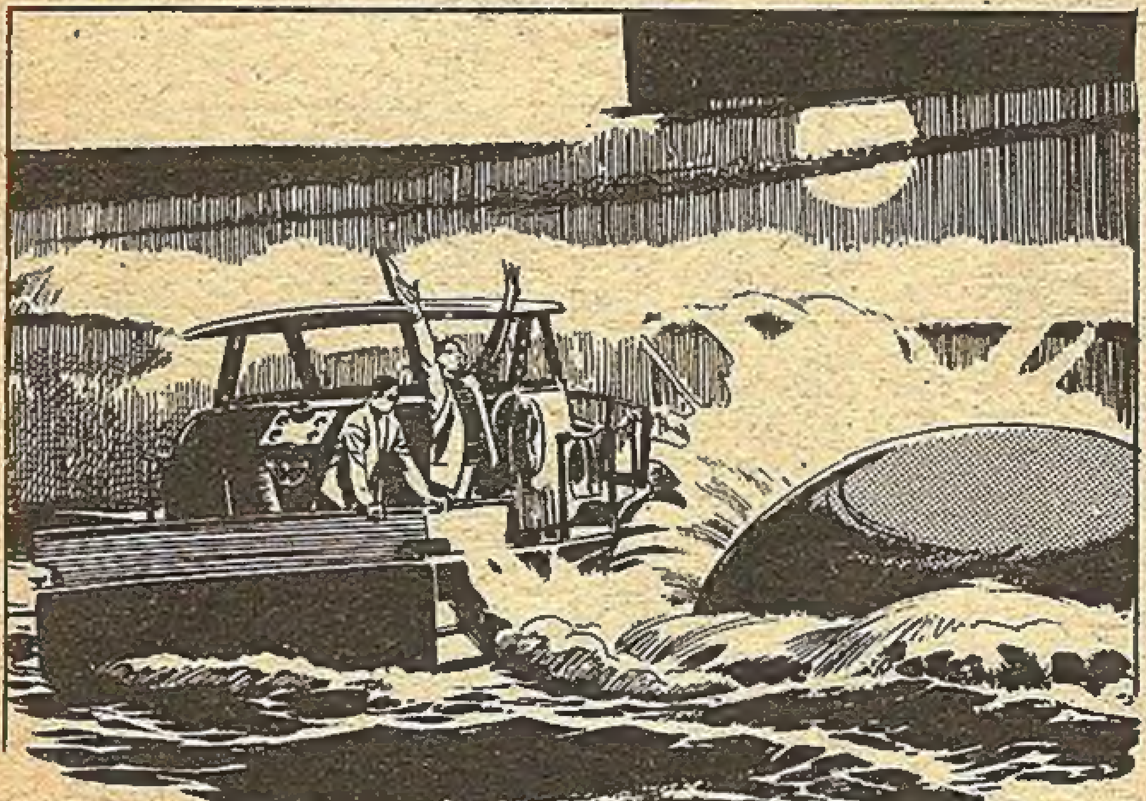

MAZİNİN EFENDİSİ
Soğuk harbin hüküm sürdüğü senelerde geçen heyecanlı bir macera..

KARAOĞLAN

AKŞAM'daki günlük romanı, dergideki haftalık macerası ve her yıl hasılat rekoru kıran filmleriyle bütün Türklerin sevgilisi olan KARAOĞLAN her Çarşamba KARAOĞLAN dergisinde.....

KORKU Pazartesi günleri çıkar, haftalık heyecan dergisi. Sahibi ve Sorumlu Yönetmeni: SUAT YALAZ. Yönetim Yeri: Cağaloğlu Yokuşu Saadet Han, Kat: 5, İstanbul. Telefon: 27 30 07. Dizildiği ve düzenlendiği yer: Resimli Roman Ajansı. Basıldığı Yer: Duran Ofset Basımevi. İlân: Özel anlaşmaya bağlıdır....

Düzenleme : Akşamsefası